

S'obre la veda al sud

A Carolina del Sud molta gent qüestiona la tria que ha fet John Kerry de posar John Edwards com a company de candidatura. N'hi ha que diuen que és una ocasió perduda.

Admeten que és assenyat, perquè ara per ara el sud pertany als republicans, però creuen que ni tan sols un natiu podrà canviar els trets demogràfics i electorals d'aquell poble. Es pregunten si Kerry no hauria hagut de triar Richard A. Gephart, per provar.

Kerry ha triat bé. Això del sud com a feu republicà és un mite. Malgrat les derrotes electorals substancials dels demòcrates a la regió, el 2002 van augmentar-hi molt els vots, si comparem els resultats amb els del 1998. En els onze estats que formen la Confederació, el nombre de governadors i de senadors demòcrates ha augmentat (de tres a quatre i de set a nou, respectivament).

De fet, amb la tria d'Edwards el president Bush ja no pot donar per fet que guanyarà el sud. Ara, Carolina del Nord, Carolina del Sud i Lousiana s'afegeixen a Florida, com a estats dubtosos i on cal lluitar a fons.

Els recursos republicans s'hauran d'esmerçar sobretot en estats amb una renda per capita alta, com ara Virgínia i Tennessee, que tenen governadors demòcrates. I els candidats demòcrates que lluiten per escons no decidits en aquella regió rebran una forta empenta gràcies a la inclusió d'Edwards com a candidat a vicepresident.

Malgrat la lleugera inclinació envers els republicans, en la política estatal torna la competició bipartidista al sud, amb alguns independents polítics que equilibren el poder. Una enquesta de la tardor de l'any passat a Carolina del Sud, per exemple, va demostrar que el 31 per cent dels votants es definien com a independents. Molts d'ells pertanyen a àrees suburbanes, que podrien identificar-se amb l'ascens d'Edwards.

A més, el discurs d'Edwards sobre les "dues Amèriques" afecta tant els negres com els blancs de classe treballadora, i especialment les desenes de milers de persones de les dues Carolines que han per-

"Això del sud com a feu republicà és un mite. Malgrat les derrotes electorals substancials dels demòcrates a la regió, el 2002 van augmentar-hi molt els vots, si comparem els resultats amb els del 1998. En els onze estats que formen la Confederació, el nombre de governadors i de senadors demòcrates ha augmentat"

dut la feina a mesura que les fàbriques tèxtils s'han traslladat més enllà de l'oceà.

Fins i tot a Carolina del Sud, amb un governador i un poder legislatiu republicans, el fet d'afegir Edwards a la carrera electoral provoca canvis. Hi ha un cert orgull en el fet de tenir un natiu de l'estat en un càrrec tan important per primera vegada en 150 anys.

A més, Edwards va guanyar les primàries presidencials demòcrates a Carolina del Sud, on va obtenir un 45 per cent dels vots, en un resultat rècord.

La presència d'Edwards, que està molt ben vist entre la gent que es considera independent, fa que Inez Tenenbaum, la superintendent estatal d'educació que vol aconseguir un escó al senat per als demòcrates, pugui vantar-se de la relació amb els candidats nacionals, en comptes d'intentar apartar-se'n.

Passa el mateix a Carolina del Nord, que és on viu Edwards. Allà potser encara hi tindrà un efecte més notable, i ajudarà Erskine Bowles, l'excap de l'oficina de la Casa Blanca, a conservar l'escó d'Edwards per als demòcrates.

Pel que fa a Louisiana, el passat religiós de Kerry li ajudarà a decantar la meitat sud de l'estat, fortament catòlica, mentre que Edwards atraurà els votants del nord,

amb una cultura molt semblant a les Carolines.

Edwards també ho farà bé al nord de Florida, on el seu missatge econòmic i la identitat del sud ressonaran en el cor de la gent que treballa a les plantacions adjacents, d'Alabama i Geòrgia. (Kerry, per altra banda, atraurà els jubilats de Florida i els votants jueus.)

A Tennessee, que ja té un governador demòcrata i un cert remordiment de consciència per haver perdut el tennessià Al Gore el 2000, la selecció d'Edwards significa que Bush no pot comptar-hi, amb aquell estat. El mateix passa amb Virgínia, que va elegir un demòcrata, Mark Warner, com a governador, el 2001, i Arkansas, que aporta cinc demòcrates dels sis membres que li corresponen al Congrés.

Tot això té un límit, és clar. Edwards no pot aconseguir gaires vots a Geòrgia, on els demòcrates pateixen un desgavell terrible i els republicans guanyaran l'escó que es disputen. Alabama, Mississipi i Texas encara estan molt lluny de l'abast dels demòcrates, també.

Això no vol dir que Bush no hagi de tenir complicacions en aquests estats. Fa unes setmanes, Richard Land, president de la Comissió per a la Llibertat Religiosa i per a l'Ètica de la Convenció Baptista del Sud, va criticar la campanya de Bush, tot dient que estava "horroritzat" de la manera com el president emprava els registres religiosos per aconseguir votants. "La qüestió és que, quan ho fem des de l'Església, això és incívic i inadequat," va dir. "En canvi, si ho fan ells en campanya electoral, no ho és."

Si Edwards sap traure partit d'aquestes tensions creixents i comença a garantir als votants del sud que poden confiar en els demòcrates, pot capgirar alguns estats i fer-los canviar de color.

Jack Bass és professor d'humanitats i ciències socials de la Universitat de Charleston, és coautor de "The Transformation of Southern Politics"

© The New York Times - EL TEMPS
Traducció: Maite Insa

JACK BASS